

Moje mesečno potovanje skozi vtise in doživljanja v šoli Veduna

V prvi kirurgiji meseca marca sem se soočila s samo-destruktivnim delom. Odprla so se vrata podzavesti in zrla sem v kletne prostore svoje biti. Tam je domovala zloraba. Po tem pretanjenem vzorcu je šel zapis do zlorabe in izgube sama sebe, preko omam, spolnih razdejanj, različnih oblik begov. Boli nezavedno in nemoč ... Vse to me pelje do izkušnje prvobitne rane, čisto male mene v kriku – mami, oči kje sta? Najmočnejše občutim bolečino v prsnem in grlenem predelu, neizrečeno se izraža skozi bolečino in se osvobaja.

Sem tudi v vrtincu zavedanja prehojene poti, kjer domuje obljuba – dogovor duše. Prepletata se podzavest in zavest. Dva tokova se zlivata v moje središče in me preplavljata. Ves ta razpon od pekla do nebes ima svoj namen in funkcijo. Da lahko pomagam sebi in drugim. Moje poslanstvo je kodirano znotraj celotne zgodbe. Bog te ima rad, imej se še sama, mi odzvanja.

Občutim lastno središče – srčni center, kjer se srečata zgoraj, spodaj, nebo in zemlja, KJER NASTANE HARMONIJA SKOZI KONFLIKT.

Pritisk trenja in nasprotij je OGENJ, ki me žene naprej po evolucijski poti. Feniks, vodi me v celost, enost, harmonijo življenja.

VI. Intenziv zakonitosti bivanja in vzpostavljanje miru in obilja

Osupnem, kako se vse povezuje. Znotraj mene kraljujeta neznana gorečnost in svečanost obenem. Predno Mirit naznani prisotnost mojstrov in svečnikov, gre skozi mene močan energijski val in jasno-čutno zaznam sveto prisotnost. Kot da sta se čas in prostor svete Grčije in Egipta preslikala v našo malo dvoranico. Doživljam intenzivno, večplastnost in vse-povezano. Sveta geometrija me spomni in utrdi zavedanje – kdo sem. Mirit žari v antičnem duhu čiste lepote. Tako globoka in svečana ganjenost me prežema, da sem pošteno zamaknjena. Dejstvo, da so bili ti modreci povečini ubiti, da oblast-ego, ne želi razsvetljenih, modrih ljudi, temveč nevedne, vodljive in poslušne, mi sproži močan osebni alarm. Prisluhnem mu, zavem se karmičnega vzorca, njegove bolečine in strahu povezanega z resnicoljubnim izražanjem. Auuuuu, ni čudno, da je vse tako močno, saj ta vzorec korenini v prejšnjih življenjih. Zaobjame me gorečnost upornice nad kolektivnim nadzorom, razvrednotenjem, dostojanstvom ... Ne dopustim, da sem ponovno skurjena, tokrat od lastnega ognja jeze, besa in vseh oblik ne-obramb Ega. Orfej me navdahne z lekcijo, ne oziraj se nazaj, zaupaj, vztrajaj, sledi tistemu, kar ti je sveto in dragoceno. A ko pride vaja s svečo, padem na svojem izpitu. Uvidim, da je več-obrazni strah še tako močno prisoten, da mi zamegljuje osredotočenost in pozornost. Pred plamenom resnice bi se kar skrila. A grem naprej.

Tako se mi prepletajo časi, spomini, življenja, vzorci podobnih lekcij, bolečin in tudi dragocenosti, radosti ...

Ponovno kirurgija preboja. Odločena sem, da razgradim vse samo-destruktivne vzorce, jih ozavestim in preobrazim. Saj je čista moč. Želim jo usmeriti v svetlobo življenja. Pa sem doživela svojo namero in pripravljenost. Na kirurgiji me je vsrknil sam vrtinec podzemnih, kletnih prostorov, samomor, umor. Opogumil me je že sam pogled na Mirit, zaupam. Soočila sem se s temo, kolikor sem zmogla.

Po tem sem bila za tono lažja in dihalne poti so bile bolj čiste, pretočne.

Galaktična iniciacija Andromede – presejanje zataknjenosti.

Dedovani družinski vzorci, pa moja potreba po razrešitvi, osvoboditvi vsega nesvetlobnega po obeh linijah. Razumem delovanje obeh staršev, a ravno to razumevanje je bila zame past. Saj sem ju tako razumela, da sem razvodenela sebe. Dobesedno.

Vsi predniki, ki bivajo znotraj mene, držijo pesti zame. Želim si preseči omejitve DNK zapisov in roditi sanje v ta svet. V meni tli pionirski ogenj.

Vse štiri lobanje so bile vstopnica v potovanje, iz katerega sem se vrnila s spoznanjem, ponovno – ODPUŠČANJE. To pa je zame vstopnica za nadaljno pot. Hrvaška lobanja ni spadala zraven ostalih štirih. Delovala mi je posamično in bila je bolj konkretna in osebna. Dala mi je direktni uvid v mojo situacijo. Videla sem vse skupaj na kraju, kjer je najbolj potrebno odpustiti, v prvi vrsti sama sebi. Hvala. Tudi moja pot odpuščanja je že kar dolga in kar ni je videti konca, gre plast za plastjo, življenje za življenjem.

Zadnja kirurgija v marcu. Soočim se s svojo razpršenostjo. Vedenje, da je to bila psihološka obramba, ki sem jo zavzela, da sem preživela, mi ni kaj dosti v pomoč. Preplavljena sem v različnih dimenzijah, spominih, travmah, časih ... Vse je zmešano skupaj, ni jasnine. Prosim odpuščanja, razgraditve vsega, kar je potrebno. Še posebej prosim, da se osvobodim odvisnosti od preteklosti in ZAŽIVIM. Kličem svoje razpršene kose nazaj v mojo CELOTO. Naj se mi povrne vsa moja energija v čisto stanje ljubezni, moči, svetlobe, jasnine, čistine, vse kar jaz sem. Kličem sebe. Kličem VSTAJENJE – ŽIVLJENJE SVETLOBE, LJUBEZNI, MOČI.

Pred vsako kirurgijo, iniciacijo ali intenzivom se vse bolj zavedam predpriprave, v psihično-čustveni obliki servirane na pladnju, pogosto videne v sanjah.

Ta mesec mi v celoti predstavlja zakrament POSLEDNJEGA MAZILJENJA.

V krščanstvu naj bi se ta zakrament izvedel kot dar osebi, ki umira. V njem vibriram z vsako celico spomina, misli, občutenja, s celotno bitjo. Na površje moje zavesti je priplavala smrt v različnih oblikah. Še nikoli nisem bila tako direktno soočena z njo kot v tem mesecu. Njeni obrazi so se zrcalili v podobi odrešiteljice, bega, pa vse do konkretnih obrazov ljudi preteklosti, vključno z mojim. Odpuščanje in odvezava od vsega, kar je mrtvega in končanega v življenju. Z zavestno odločitvijo in voljo, kličem svojega duha iz pokopališča preteklosti nazaj v sedanost. Da ne blodim kot uročena v spominih mrtvila, ker se je moj um tako navadil. Da ne oživljam mrtve, kljub temu, da sem se v sanjah videla, kako sem oživela sama sebe. To je priklic zdravljenja v sedanosti. Da lahko živim, kličem vso svetlobno podporo, da odpustim, spustim tisti del preteklosti, ki ne služi več svetli sedanosti in prihodnosti, in naj me podpre vsa modrost, pridobljene izkušnje in darovi povezani z njo. Izkoreninjam se iz pokopališča preteklosti. DAM SI DOVOLJENJE ZA ŽIVLJENJE.

V tem mesecu mi je tudi močno odzvanjala šola. Tako kot deluje in daje katedra Veduna, je zame čisto darilo, blagoslov. Je sinhrono z mojimi sanjami in vizijami. Želela bi se še bolj udejanjati, a zaenkrat imam še intenzivno delo na sebi. Znotraj mene živi zdravilka-čarodejka, ki želi so-delovati in darovati v širše dobro tega planeta. Vsa ta pot ni bila prehojena samo zame. A sem, kjer sem.

Hvala za popuste pri šolanju, za vse to, kar dajete in ste, in za vse tisto, kar se še ni zmožno izraziti, a je v hvaležnosti.

Hvala, hvala, hvala.

ŽELIM VAM VSTAJENJE-ŽIVLJENJE, PISANEGA, DRAGOCENEGA IN SVETEGA,

Sabina Poličnik

april, 2013